

κειθεν ἢ Α. Μ. βλέπει ἐντὸς μὲν τοῦ δωματίου τὸ Καίνισχρατς, ἔξω δὲ, διὰ τοῦ παραθύρου, τὸ Ὀπλοστάσιον καὶ τὸν μέγαν Φρειδερίκον. Ἐπὶ τῆς τραπέζης κείνται συλλογαὶ νόμων καὶ διαταγμάτων, στρατιωτικοὶ ὄργανισμοὶ, τὸ Ἡμερολόγιον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς αὐλῆς καὶ ἐν χαρτοφυλάκιον κλειδωμένον καὶ ἔχον τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν· «Ἐκθέσεις τῶν μυστικῶν συμβούλων». Ἐνταῦθα κατατίθενται καὶ τὰ φιλολογικὰ ἢ ἄλλα συγγράμματα τὰ ἀπευθυνόμενα πρὸς τὴν Α. Μ.

Μακρὸν διβάνιον διήκει κατὰ μῆκος τοῦ τοίχου καὶ ἐπ' αὐτοῦ κείνται ἀναμιξ ὑσσωρευμένοι πίνακες γεωγραφικοὶ καὶ σχέδια καὶ βιβλία. Ὑπὲρ τὴν θερμάστραν κρέμαται ἐλαιογραφία παριστώσα τὸ ἕρος Χοενζόλλερν καὶ τὸν ἐπ' αὐτοῦ πύργον, τὴν κοιτίδα τῆς βασιλευούσης δυναστείας. Μονόπουν τραπέζιον παρὰ τὸ παράθυρον ὑποχιστάζει πολλὰ ἐκ τῶν μικρῶν ἐκείνων δώρων, ἅτινα τόσον συντελοῦσιν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς φιλίας καὶ μεταξὺ τῶν κοινῶν ἀνθρώπων καὶ μεταξὺ τῶν βασιλέων. Ἄφθονα εἶνε τὰ presse-papier, αἱ σφραγίδες καὶ τὰ γραφεῖα τὰ ἐκ κυάνου (λαζούρι) καὶ μαρτυροῦσιν ὅτι κοινώτατος εἶνε ἐν τῇ αὐτῇ τῆς Ῥωσσίας ὁ σπάνιος οὗτος λίθος.

Ἄς εἰσέλθωμεν εἰς τὸ ἰδιαιτερον γραφεῖον τοῦ αὐτοκράτορος. Δύο μόνον ἔχει τοῦτο παράθυρα, ὧν τὸ ἐν βλέπει πρὸς τὰς φυλῆρας, τὸ δ' ἄλλο πρὸς τὸ Θέατρον. Τὸ πρῶν ὅταν ὁ αὐτοκράτωρ εἰσέρχεται εἰς τὸ γραφεῖον πορεύεται ἀμέσως πρὸς τι ἡμερολόγιον, ὅπερ κρέμαται παρὰ τὸ δεύτερον παράθυρον. Ἐκαστον φύλλον τοῦ ἡμερολογίου ἔχει ἀναγεγραμμένον ἐν ῥήτῳ τῆς Ἁγ. Γραφῆς, τὸν ἀριθμὸν τὸν δηλοῦντα τὴν ἐν τῷ μὲν τῆς ἡμέρας καὶ σημείωσιν τῶν κυριωτέρων συμβάντων τῆς βασιλείας τῆς Α. Μ. Ὁ αὐτοκράτωρ ἡμῶς ἀγαπᾷ νὰ προσθέτῃ καὶ νέας σημειώσεις διὰ τῆς μολυβδίδος, αἱ δὲ σημειώσεις αὗται θὰ ἦνε βεβαίως πολῦτιμοι διὰ τὴν βιογραφίαν τοῦ Γουλιέλμου. Ἐπειτα ὁ αὐτοκράτωρ δέχεται τὸν ἰατρὸν του, ὅστις κατὰ τὸ χρῶμα τῆς γλώσσης του ἢ τῷ ἐπιτρέπει τὴν ἐξοδὸν ἢ τὸν ἀναγκάζει νὰ μείνῃ οἶκοι. Μετὰ τὸν ἰατρὸν παρουσιάζεται ὁ μάγειρος, ὅστις ὑποβάλλει εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς Α. Μ. δύο ἢ τρεῖς καταλόγους· τοὺς καταλόγους τούτους ὁ Γουλιέλμος ὁ Α' τοὺς μελετᾷ μὲ ὄσσην καὶ τὰς ἐκθέσεις τοῦ κ. Βίσμαρκ προσοχῆν. Εἶνε δὲ σπουδαῖον πρόσωπον ὁ μάγειρος οὗτος, διότι ἄμα φάγη καλὰ ὁ αὐτοκράτωρ ὄλαι τοῦ κράτους αἱ ὑποθέσεις βραίνουσι καλῶς, δίδονται ἄδειαι εἰς τοὺς στρατιώτας, νέα ρούχα εἰς τοὺς ὑπηρετάς τῆς αὐλῆς καὶ ὀλίγα φακαὶ εἰς τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐπισκόπους. Ἡ Γαλλία ἔχει τὴν τιμὴν τοῦ νὰ ἔχη γεννήσει τὸν μάγειρον τοῦτον, ὀνομαζόμενον Οὐρβανὸν Dubois. Ὁ Κ. Dubois εἶνε καὶ

συγγραφεὺς· τὸ βιβλίον του ἀριθμοῦν τρεῖς ἕως τῶρα ἐκδόσεις ἐξεδόθη ἐν Παρισίοις παρὰ τῷ Dentu καὶ ἐπιγράφεται οὕτω· «Ἡ καθολικὴ μαγειρικὴ, ἥτοι κοσμοπολιτικαὶ μελέται ὑπὸ Οὐρβανῷ Δυβοᾶ, ἀρχιμαγείρου τῶν Αὐτῶν Βασιλικῶν Μεγαλειότητων τῆς Ἡρωσσίας, συγγραφεὺς τῆς κλασσικῆς μαγειρικῆς».

Μετὰ τὸν πόλεμον ὁ αὐτοκράτωρ ἤθελε ν' ἀποβάλλῃ τὸν γάλλον μάγειρον, ἀλλ' ὁ αὐτοκρατορικός του στόμαχος ἐπανέστη κατὰ τοῦ ἀκράτου τούτου πατριωτισμοῦ καὶ ὁ Dubois παρέμεινε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ μαγειρεύῃ κλασσικῶς καὶ πρὸ πάντων οικονομικῶς, διότι εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς οἰκονομίας εἶνε λίαν ἀσθηρὸς ὁ Γουλιέλμος.

Τὸ γραφεῖον τοῦ αὐτοκράτορος εἶνε τοποθετημένον παρὰ τὸ παράθυρον. Ἀπὸ τοῦ Πανεπιστημίου δύνασαι νὰ διακρίνης τὴν Α. Μ. γράφουσαν μὲ μέγα πτερόν αὐτοῦ. Ἐνώπιόν του ἔχει μικρὰς εἰκόνας ἢ φωτογραφίας τῶν τέκνων του καὶ τῶν ἐγγόνων του καὶ πλησίον εἰς τὰς εἰκόνας ἄλλου εἶδους ἐνθυμήματα, τὰ ὅποια μόνος του ἐσύναξεν εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, σφαίρας καὶ κομμάτια ὀβουζίων. Ἐπὶ τῆς τραπέζης κείται καὶ τὸ ἀγχαμάτιον τοῦ ἐπιλοχίου, ὅστις πρῶτος εἰσπεπῆδεν εἰς τὸ Δύπελ. Ἐπὶ στηλοβατῶν ἀνάκεινται αἱ μαρμάρινα προτομαὶ τοῦ βασιλέως Φρειδερίκου Γουλιέλμου, τοῦ μεγάλου Φρειδερίκου, τῆς αὐτοκρατείας Ἀλεξάνδρος Θεοδώρονος, ἀγαπητῆς τοῦ αὐτοκράτορος ἀδελφῆς, τῆς ποιγικίπεσσης Καρλόττας τῆς Ἡρωσσίας. Ὁλοὺς δὲ καλύπτουσι τὸν τοῖχον αἱ εἰκόνας τῆς αὐτοκρατείας καὶ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου. Πλὴν τούτων κρέμανται μεταξὺ τῶν παραθῦρων τὰ μετάλλια τοῦ αὐτοκράτορος Φερδινάνδου καὶ τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ, ἴστανται δὲ ἐπὶ στηλοβατῶν ξυλίων τὰ ἀγχαμάτια τοῦ αὐτοκράτορος Νικολάου μὲ στολὴν κοζάκου καὶ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου μὲ στολὴν οὐσσάρου. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δωματίου ὑπάρχουσι δύο τράπεζαι. Ἐπὶ τῆς μιᾶς κείνται ἀναμιξ ἐκθέσεις, ἀναφοραὶ, διπλωματικὰ ἔγγραφα, ἐφημερίδες, ἐπὶ τῆς ἄλλης τὰ δῶρα τὰ ὅποια κατ' ἔτος λαμβάνει ὁ αὐτοκράτωρ παρὰ τῶν οἰκείων κατὰ τὰ Χριστούγεννα ἢ τὴν ἡμέραν τῶν γεννηθίων του. Πολλὰ ἐκ τῶν δώρων τούτων εἶνε ἔργα τῶν χειρῶν διαφόρων μελῶν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας. . . .

Ἡ βιβλιοθήκη παράκειται τῷ γραφεῖῳ. Εἶνε αἰθουσα μακρὰ καὶ σκοτεινὴ. Ὁ εἰσερχόμενος παρατηρεῖ μηχανικὸν τι ἐργαλεῖον, δι' οὗ δύναται τις νὰ ἐκτυλίξῃ μεγάλου γεωγραφικοῦ πίνακος καὶ νὰ καταβιδάσῃ αὐτοὺς εἰς κατ' ἄλλῳ ὕψος. Οἱ τοῖχοι σκεπάζονται ὑπὸ λαμπρῶν πινάκων. Ἐκτὸς τῶν βιβλίων ὑπάρχουσιν ἐκεῖ καὶ ὀγκώδη χαρτοφυλάκια περιέχοντα συλλογὰς φωτογραφικῶν, χαλκογραφικῶν, γελοιογραφικῶν

πιστολῆς ἐκείνης, δυνάμενον νὰ ἐφαρμοσθῆ καὶ εἰς ἄλλην ἐποχὴν:—«Ἡ ἀδικία εἶνε πάντοτε ἀδικία, οὐδεὶς δὲ οὐδέποτε δύναται νὰ δικαιολογηθῆ διὰ τῆς προφάσεως ὅτι ἀλλόθρησκον ἠδίκησεν. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἶπε διὰ τοῦ Εὐαγγελίου: μὴ ἀδικήτε μῆτε κακοურγήτε. Οὐδεμίαν διάκρισιν ἐποίησεν, οὔτε ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς εὐσεβεῖς νὰ βλάβπτωσι τοὺς ἀσεβεῖς.»

Τὸ ὠραῖον καὶ σπάνιον αὐτὸ ἀνεξιθρησκίας παράγγελμα, ὑπὸ πνευματικοῦ ἄρχοντος λεγόμενον, ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἑλληνικὴ ἐκκλησία ἐτήρησεν ἐν ζοφερᾷ δυστυχίας ἐποχῇ τὴν συνείδησιν τῆς ὑψηλῆς αὐτῆς κλήσεως.

ΑΛΠΘΕΙΑΙ

Πόσον ταχέως λησμονεῖται ὁ ἄνθρωπος εἶτε ἐντὸς πενιχρᾶς νεκρικῆς κάλπης, εἶτε ἐντὸς πυραμίδος! Τὸ ἀθάνατον ἡμῶν ἐργὸν λογίζεται ἄπὸν, ὅπως ὁ κωμωδὸς, ὅπταν διέρχεται τὰ προσκήνια, μὴ διακρινόμενος πλέον ἐπὶ τῆς σκηνῆς μεταξὺ τῶν δρώντων ἔτι προσώπων.

Μόνον τοῦ λίκνου τ' ἄσματα, ἢ ἡ ἡχώ αὐτῶν τοῦλάχιστον, δύνανται ν' ἀποκοιμίσωσι τὴν ψυχὴν, ὅπταν αὕτη πολὺ ἐκλαυσεν.

Πάντων κορέννυται ὁ ἄνθρωπος, καὶ αὐτῆς τῆς ἀγνοτέρας εὐτυχίας. (J. P. Richter).

ΥΓΙΕΙΝΗ

Περὶ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ φωτός ἐπὶ τῆς υγείας τοῦ ἀνθρώπου.

Συνίξις καὶ τέλος· ἰδὲ σελ. 271.

Δ'

Τεχνητὸν φῶς εἶνε τὸ διὰ τῆς καύσεως φλογιστικῶν οὐσιῶν παραγόμενον ἐν καιρῷ νυκτὸς πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ἑλλείποντος ἡλιακοῦ. Εὐχρῆς ἔργον θὰ ἦτο, ἂν ὁ ἄνθρωπος ἠδύνατο ν' ἀποφύγῃ ἐντελῶς τὴν χρῆσιν τοῦ τεχνητοῦ φωτός· διότι εἶνε ἀποδεδειγμένον, ὅτι τοῦτο, εἶτε ἰσχυρὸν εἶνε, εἶτε ἀμυδρὸν, παράγει μεζίονα βλάβην εἰς τὴν ὄρασιν ἀφ' ὅσων οἱ αὐτοὶ βαλμοὶ τοῦ ἡλιακοῦ φωτός· ἐπειδὴ ἡμῶς εἶνε ἀδύνατον ν' ἀποφύγῃ τις τὴν χρῆσιν του ἐντελῶς, ἀνάγκη νὰ ἐκλέγῃ τὸ καταλληλότερον καὶ τὸ ἦττον ἐπιβλαβὲς καὶ νὰ ἐργάζεται δι' αὐτοῦ ὅσον οἶόν τε ὀλιγώτερον. Αἱ κυριώτεραι πρὸς παραγωγὴν τεχνητοῦ φωτός ὕλαι εἶνε τὸ στέαρ, τὸ σπέρμα τοῦ κήτους, ὁ κηρὸς, τὸ ἔλαιον καὶ τὸ ἀερίοφως (gas). Ἐκ τούτων τὸ στέαρ καὶ τὸ κακὸν ἔλαιον παράγουσι φλόγα ἄτακτον καὶ συνεχῶς ἀναθρόσκουσαν, διὸ καὶ ἀκατάλληλον τὸ καλὸν ἔλαιον δίδει φῶς γλυκὺ καὶ ἀκίνητον· τὸ δὲ σπέρμα τοῦ κήτους παρέχει φῶς ἀσθενές, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαιτοῦνται δύο τοῦλάχιστον λαμπάδες ἐξ αὐτοῦ, καίουσαι συγχρόνως. Τοῦ κηροῦ τὸ φῶς εἶνε ὀμαλὸν, εὐάρεστον καὶ σταθερὸν· τὸ δὲ ἀερίοφως

εἶνε ζωηρὸν καὶ διαυγές, ἀλλὰ κουράζει τὴν ὄρασιν διὰ τε τὴν συνεχῆ διακίνησιν του, καὶ διότι παρέχει εἰς τὰ ἀντικείμενα λευκότητά τινα ἀσυνήθη. Ἐξ ὄλων λοιπὸν τῶν τεχνητῶν φώτων καταλληλότερα διὰ τὴν ἐσπερινὴν ἐργασίαν εἶνε τὰ παραγόμενα ἐκ καλοῦ καὶ καθαρισμένου ἐλαίου, ἐκ κηροῦ καὶ ἐκ σπερματοκίτους.

Ἐκ τῶν προειρημένων ἐξάγονται οἱ ἀκόλουθοι ὑγιεῖνοι κανόνες, τηρητέοι κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ φωτός, φυσικοῦ ἢ τεχνητοῦ:

1^{ον} Πρέπει τις ν' ἀποφεύγῃ ὅσον οἶόν τε τὴν παρατεταμένην ἢ συγῆν ἐνατένισιν ἰσχυροτάτου φωτός, ὡς τοῦ ἡλίου, τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός κτλ.

2^{ον} Οἱ ὡς ἐκ τῆς κατοικίας ἢ τοῦ ἐπαγγέλματός των ἀναγκασόμενοι νὰ ἐκτίθενται εἰς τὴν ἐπίδρασιν ἀφρόνου φωτός δεόν νὰ φέρωσι κεχρωματισμένας διόπτρας (ὀμματουάλια) αἰρετάς· τοιαύτας δηλ. ὥστε νὰ μὴ μένωσιν ἀενάως προστηρημένοι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν, ἀλλὰ νὰ τίθενται καθ' ἂς στιγμὰς ὑπάρχει ἀνάγκη, καὶ νὰ ἐξάγονται ἐν τῇ σκιά καὶ ἅμα τῆς ἀνάγκης παρερχομένης· τοῦτο δὲ, διότι αἱ ὕλοι ἔχουν τὴν ιδιότητα τοῦ νὰ συγκεντρῶνωσιν τὴν θερμότητα τῶν ὀφθαλμῶν καὶ νὰ τὴν ἐμποδίζωσι τοῦ νὰ διασκεδασθῇ· ἐκ τῆς συγκεντρώσεως δὲ ταύτης δύναται εὐκόλως νὰ ἐπέλθῃ ὀφθαλμία ἰσχυρά.

3^{ον} Πρέπει τις ν' ἀποφεύγῃ ὅσον δύναται τὴν ἐργασίαν διὰ τοῦ ἀμυδροῦ φωτός.

4^{ον} Οἱ εἰς συνεχεῖς ἀντιλήψεις ἀντιθέσεων τῶν χρωμάτων ὑποκείμενοι, ὡς ζωγράφοι καὶ γραφεῖς, πρέπει νὰ προτιμῶσι μὲν τὴν ἐργασίαν διὰ τοῦ ἡλιακοῦ, ν' ἀποφεύγωσι δὲ ταύτην διὰ τοῦ τεχνητοῦ, καὶ κάμνωσιν ἡμερῶν τιῶν διακοπὰς μετὰ πᾶσαν σύντονον καὶ μακρὰν ἐργασίαν.

Οἱ ὑποχρωσμένοι νὰ ἐργάζωνται διὰ τεχνητοῦ φωτός πρέπει:

α'—Νὰ παράγωσιν αὐτὸ οὔτε ἄπλετον, οὔτε ἀμυδρὸν, ἀλλ' ἱκανῶς ἐπαρκοῦν, ἤρεμον δὲ, ὁμοιόμορφον, γλυκὺ καὶ εὐάρεστον· β'—Νὰ προτιμῶσι τὸ διὰ κεκαθαρισμένου ἐλαίου παραγόμενον, κατὰ δεῦτερον δὲ λόγον τὸ ἐκ κηροῦ καὶ σπερματοκίτους, τὰ δὲ λοιπὰ ν' ἀποφεύγωσι· γ'—Νὰ περιφρασσοῦσι τὴν φλόγα δι' ὑελίνου κυλίνδρου, φέροντος ἔξωθεν σκιάδα ἀδιαφανῆ, ὥστε τὸ φῶς νὰ πίπτῃ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἐργασίας χωρὶς νὰ προσβάλλῃ κατ' εὐθεῖαν τοὺς ὀφθαλμούς· δ'—Ἐπειδὴ παρετηρήθη, ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ κουράζονται ὀλιγώτερον ὅταν τὸ φῶς ἦνε μεγαλύτερον μὲν ἀλλὰ μακρὰν τοῦ ἐργοῦ τειθειμένον, ἢ ὅσον ὅταν ἦνε μικρότερον καὶ πλησιέστερον, διὰ τοῦτο εἶνε προτιμώτερον νὰ ἐργάζεται τις ὑπὸ λυχνίαν, ἔχουσαν μέγα φῶς καὶ οὔταν ἀνηρημένην ἀνωθεν τῆς τραπέζης ἢ καὶ ὀλίγον τι ὕψισθέν του.